

The Holy See

KATEHEZA PAPE BENEDIKTA XVI.

NA OPĆOJ AUDIJENCIJI

Srijeda, 30. rujna 2009.

[\[Video\]](#)

Osvrt na apostolski pohod Češkoj

Draga braćo i sestre!

Kao što običavam činiti nakon međunarodnih apostolskih putovanja, koristim današnju opću audijenciju da progovorim nekoliko riječi o hodočašću u Republiku Češku na kojem sam boravio proteklih dana. Činim to prije svega kao čin zahvalnosti Bogu, koji mi je dao ostvariti taj posjet i koji ga je pratio obiljem blagoslova. Bilo je to pravo hodočašće i, istodobno, misija u srce Europe: hodočašće, jer su Češka i Moravska više od jednog tisućljeća zemlja vjere i svetosti; misije, jer Europa treba ponovno pronaći Boga i u njegovoj ljubavi čvrsti temelj nade. Nije slučajno da su sveti vjerovjesnici tih naroda, Ćiril i Metoda, zaštitnici Europe, zajedno sa svetim Benediktom. "Naša je snaga Kristova ljubav": glasilo je geslo putovanja. U tim riječima odjekuje vjera tolikih junačkih svjedoka davne i nedavne prošlosti. Tu mislim osobito na proteklo stoljeće. No to geslo eli prije svega eli izraziti sigurnost današnjih kršćana. Da, naša je snaga ljubav Kristova! Snaga je to koja nadahnjuje i pokreće prave miroljubive i oslobađajuće revolucije i koja nas podupire u trenucima krize, omogućujući nam dići svoj glas kada teško stečena sloboda riskira da izgubi samu sebe, vlastitu istinu.

Gostoprimstvo koje mi je ukazano je bilo srdačno. Predsjednik Republike, kojem ponovno izraavam svoju zahvalnost, odlučio je biti prisutan u raznim momentima i primio me zajedno s mojim suradnicima u svoju rezidenciju, povijesni dvorac u glavnome gradu. Čitava biskupska konferencija, osobito praški nadbiskup i biskup Brna, dali su mi osjetiti, s velikom toplinom, duboku

povezanost koja povezuje češku katoličku zajednicu s nasljednikom svetoga Petra. Zahvaljujem im također zato što su pomno pripremili liturgijska slavlja. Zahvaljujem također svim građanskim i vojnim vlastima i svima onima koji su na razne načine dali svoj obol dobrom uspjehu moga posjeta.

Kristova se ljubav počela objavljivati u licu jednoga Djeteta. Po svom dolasku u Prag, prva etapa moga putovanja bila je u crkvi Svete Marije od Pobjede, gdje se časti Djetešce Isus, poznato upravo kao "Praško Djetešce". Ta slika doziva u svijest utjelovljenog Boga, "Boga koji je blizu", temelj naše nade. Pred "Praškim Djetešcem" molio sam za svu djecu, za roditelje, za budućnost obitelji. Prava "pobjeda", koju danas traimo od Marije, jest pobjeda ljubavi i ivota u obitelji i u društvu!

Praški dvorac, to izvanredno zdanje kako pod povijesnim tako i pod građevinskim vidom, nadahnjuje jedno drugo općenitije razmišljanje: na ogromnom prostoru kojega zauzima nalaze se mnogi spomenici, ambijenti i institucije, tako da on gotovo predstavlja jedan polis, u kojem skladno ive katedrala i palača, trg i vrt. Tako, u istoj sredini, mogao sam tijekom svoga posjeta ući u dodir s građanskim i vjerskim ozračjem, koji nisu jedan drugom suprotstavljeni, već među njima vlada skladna bliskost u različitosti. obraćajući se stoga političkim i građanskim vlastima i Diplomatskom zboru, htio sam dozvati u svijest neraskidivu povezanost koja uvijek postoji između slobode i istine. Ne treba se bojati istine, jer je ona prijateljica čovjeka i njegove slobode; štoviše, samo u iskrenom traenju istine, dobra i lijepog moe se stvarno ponuditi budućnost današnjim mladima i budućim naraštajima. Uostalom, što to privlači mnoge u Prag ako ne njegova ljepota, koja nije samo estetska, već i povijesna, vjerska, u širem smislu ljudska? Oni na kojima lei odgovornost na polju politike i odgoja moraju znati crpiti nadahnuće iz svjetla te istine koja je odraz vječne Stvoriteljeve Mudrosti; pozvan je također osobno pruiti svjedočanstvo o njoj vlastitim ivotom. Samo iskrena zauzetost oko intelektualnog i moralnog integriteta dostojna je rtve onih koji su visokom cijenom platili slobodu!

Simbol te sinteze između istine i ljepote je prekrasna katedrala u Pragu, naslovljena po svetim Vitu, Vjenceslavu i Adalbertu, gdje je odrana svečana Večernja sa svećenicima, redovnicima, bogoslovima i sjemeništarcima te predstavnicima laika zauzetim u crkvenim udrugama i pokretima. Za zajednice srednjoistočne Europe ovo je teak trenutak: zbog posljedica duge zime bezbonog totalitarizma, mnoe se štetni učinci određenog zapadnog sekularizma i konzumizma. Zato sam potaknuo sve da crpe uvijek nove snage iz uskrsloga Gospodina, kako bi mogli biti evanđeoski kvasac u društvu i zauzimati se, kao što se to već i događa, u karitativnim djelima a još više u odgojnim i obrazovnim pothvatima.

Tu poruku nadu, utemeljenu na vjeri u Krista, proširio sam na sav Boji narod u euharistijskim slavljinama odranim u Brnu, glavnom gradu Moravske, i u Stara Boleslavu, mjestu mučeništva svetog Vjenceslava, glavnog zaštitnika tog naroda. Moravska odmah doziva u svijest svete Ćirila i Metoda, vjerovjesnike slavenskih naroda, te dakle neiscrpnu snagu evanđelja, koja se kao neka

rijeka čijim koritom teku čudotvorne vode provlači kroz povijest i kontinente, donoseći posvuda ivot i spasenje. Iznad portala katedrale u Brnu upisane su Kristove riječi: "Dođite k meni svi koji ste izmoredni i opterećeni i ja ću vas odmoriti" (Mt 11,28). Iste te riječi su se razlijegale protekle nedjelje u liturgiji, kao nova jeka vječnoga Spasiteljeva glasa, nade naroda, jučer, danas i uvijek. Rječiti je znak Kristova gospodstva, gospodstva milosti i milosrđa postojanje svetih zaštitnika kršćanskih naroda, kao što je upravo Vjenceslav, mladi češki kralj iz 10. stoljeća, koji se istaknuo svojim primjernim kršćanskim svjedočenjem i kojega je ubio brat. Vjenceslav je dao prednost nebeskom kraljevstvu pred čarima zemaljske moći i ostao je zauvijek u srcu češkoga naroda, kao uzor i zaštitnik u povijesnim zbivanjima. Brojnim mladima prisutnim na misi sv. Vjenceslava, koji su došli također iz susjednih zemalja, uputio sam poziv da u Kristu prepoznaju istinskog prijatelja, koji zadovoljava najdublje čenje ljudskog srca.

Moram na kraju spomenuti, među ostalim, dva susreta: ekumenski susret i susret s akademskom zajednicom. Na prvom, odranom u Nadbiskupskom dvoru u Pragu, okupili su se predstavnici različitih kršćanskih zajednica Republike Češke i poglavar tamošnje idovske zajednice. Razmišljajući o povijesti te zemlje, koja je naalost upoznala estoke sukobe među kršćanima, razlogom je velike zahvalnosti Bogu okupiti se zajedno kao učenici jednoga Gospodina, kako bi podijelili radost vjere i povijesnu odgovornost pred aktualnim izazovima. Napor uloen u napredovanje prema sve punijem i vidljivijem jedinstvu među nama, vjernicima u Krista, jača i čini djelotvornijim zajedničko zauzimanje za ponovno otkrivanje kršćanskih korijena Europe. Ovo posljednje, koje je bilo jako priraslo srcu mojem ljubljenom prethodniku Ivanu Pavlu II., izbilo je na vidjelo u susretu s rektorima sveučilišta, predstavnicima profesora i studenata i drugim vanim kulturnim ličnostima. U tome kontekstu sam insistirao na ulozi sveučilišne ustanove, jedne od nosivih struktura Europe, koja u Pragu ima jedan od najstarijih i najuglednijih sveučilišta Staroga kontinenta, Karlovo sveučilište, koje je dobilo ime po Karlu IV. koji ga je utemeljio, zajedno s papom Klementom VI. Sveučilište je ivi ambijent za društvo, jamstvo slobode i razvoja, kao što to pokazuje činjenica da je upravo iz sveučilišnih krugova u Pragu potekla takozvana "Baršunasta revolucija". Dvadeset godina od toga povijesnog događaja, ponovno sam predloio ideju cjelovitog ljudskog odgoja, utemeljenog na jedinstvu znanja ukorijenjenog na istini, kao protutea novoj diktaturi relativizma povezanog s vladavinom tehnologije. Humanistička i znanstvena kultura ne mogu se razdvojiti, štoviše, to su dvije strane jedne medalje: podsjeća nas to još jednom Češka, domovina velikih pisaca poput Kafke i opata Mendela, pionira suvremene genetike.

Dragi prijatelji, zahvaljujem Gospodinu što mi je, ovim putovanjem, dao susresti jedan narod i jednu Crkvu dubokih povijesnih i vjerskih korijena, koji ove godine slavi razne obljetnice visoke duhovne i društvene vrijednosti. Draga braćo i sestre iz Republike Češke ponavljam poruku nade i poziv na hrabru zauzetost za dobro, kako bi se izgradila sadašnjost i budućnost Europe. Povjeravam plodove svoga pastoralnog posjeta zagovoru Presvete Marije i svih svetaca i svetica Češke i Moravske.

Papin pozdrav hrvatskim hodočasnicima na hrvatskom:

O spomendanu Svetoga Jeronima, pozdravljam i blagoslivljam drage hrvatske hodočasnike, a posebno profesore i učenike glazbene škole „Ivan plemeniti Zajc“ te katedralni zbor mladih „Pro musica“ iz Mostara! Pjesmom podajte hvalu Gospodinu i objavite njegova čudesna djela te tako posvjedočite svoju vjeru. Hvaljen Isus i Marija!